ГОДИШНИК НА УНИВЕРСИТЕТА ПО АРХИТЕКТУРА, СТРОИТЕЛСТВО И ГЕОДЕЗИЯ СОФИЯ
ANNUAL OF THE UNIVERSITY OF ARCHITECTURE, CIVIL ENGINEERING AND GEODESY SOFIA
бул. „Хр. Смирненски“ № 1, София 1046, Р България, e-mail: annual@uacg.bg

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ РЪКОПИСИТЕ ЗА ПУБЛИКУВАНЕ В ГОДИШНИКА

на Университета по архитектура, строителство и геодезия

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Предлаганите статии трябва да бъдат безупречни в езиково отношение и да бъдат набрани, като се спазва съответния шаблон (Template) за писане на статии в Годишника.
2. Те трябва да бъдат написани стегнато, а таблиците и фигурите да са сведени до подходящ минимум. Не е желателно един и същ фактически материал да се представя едновременно в текст, в таблици и в диаграми.
3. Изложението на материала трябва да е систематизирано и при необходимост да се поставят подзаглавия.
4. Описание на методиката се допуска, само когато е оригинална. В противен случай се посочва литературата, където е описана.
5. Поместването на публикувани вече чужди графични материали се прави само по изключение, с писмено разрешение на техния автор и с указване на източник в текста, и в библиографията.
6. Статията трябва да е написана така, че да не остава никакво съмнение у читателя кое е ново, кое е оригинална мисъл на автора и кое е взето от другаде. Авторът е длъжен да цитира по недвусмислен начин всеки ползван публикуван или непубликуван писмен или устен източник, интернет сайт (с дата на посещение) и др. в библиографията.

II. НАБОР НА СТАТИЯТА

1. Първата страница започва с антетка на български и английски език, която съдържа номера на тома, номера на броя и годината на издаване на Годишника. Тази антетка се набира в Университетския център за информационни технологии и дистанционно обучение (УЦИТДО) на УАСГ.
2. В началото на статията, преди заглавието, от отговорния редактор се записват датите на нейното получаване и на приемане.

II.1. Заглавие

1. Следват заглавие на статията, имена на авторите, ключови думи, резюме на езика на основния текст, изложение на статията, библиография и резюме на другия език (вж. съответния шаблон (Template) файл).

2. От имената на авторите е прието да се пишат само инициалите на собствените имена и пълното фамилно име. Данните за всеки автор се записват като бележка под линия на първата страница, а именно:

   а) пълни две имена – собствено и фамилно;
   б) научно звание, научна степен;
   в) служебен адрес;
   г) e-mail адрес.

II.2. Ключови думи

1. След имената, преди резюмето, удебелено (**bold**) се изписва **Ключови думи**. Избират се няколко, най-характерни за статията понятия, набрани в *курсив* (*italic*).

II.3. Резюме

1. Ако статията е на български (английски език), резюмето в началото на статията е на съответния език, а в края на статията на другия език (РЕЗЮМЕ, ABSTRACT или ABSTRACT, РЕЗЮМЕ).
2. В самото резюме се съобщават в ясна и сбита форма основните резултати от изследването, без да се дава оценка на труда. От резюмето трябва да може да се разбере същността на съдържанието на статията и основните изводи.
3. Резюмето трябва да е написано кратко в трето лице или безлична форма. Трябва да се избягват сложни съставни изрази с вметнати изречения.
4. Пристъпва се направо към излагане на същността на въпроса без встъпителни и уводни думи, като: „В тази своя статия авторът разглежда един въпрос, свързан с …“ и други подобни. Не е прието да се повтарят части от заглавието, да бъдат дадени формули и да се цитират литературни източници.
5. Обемът на резюмето се определя от характера на статията и е желателно да бъде от 6 до 10 реда. При необходимост то може да бъде по-дълго, съгласувано с отговорния редактор.
6. Основният текст на статията започва след резюмето.

II.4. Таблици и фигури

1. Таблиците и фигурите трябва да са добре обвързани с текста. Поради това, че предварително не се знае точното място, на което те ще попаднат, винаги трябва в текста да се споменава номерът на съответната таблица (фигура), а не например „вижда се от следната таблица (фигура)“.
2. Таблиците и фигурите следва да бъдат разположени в текста възможно най-близко след мястото, където са споменати за пръв път.
3. Представените таблици не трябва да са много големи. По-добре на мястото на една голяма (дълга) таблица да се поставят няколко по-малки, макар и с някои повторения.
4. Текстът в клетките на таблиците започва с главни букви, без точка накрая.
5. Съкращения в таблиците не са желателни. Ако са в същото поле на антетката, мерните единици се отделят със запетая от величината, за която се отнасят, и не се ограждат в средни скоби.

II.5. Формули

1. Математическите изрази се изписват според международния стандарт за величини и единици – Част 1: Общи положения (БДС EN ISO 80000-1:2023) и Част 2: Математика (БДС EN ISO 80000-2:2020).
2. Формулите и буквените символи в текста се набират точно, като ясно и безспорно личат индексите (под реда), степенните показатели (над реда) и други.
3. Знакът за умножение е „точка“.
4. Знакът за десетичен разделител е „запетайка“.
5. Латинските и гръцките букви трябва да се набират така, че да не допускат недоразумения. Например: малка латинска буква *k* се различава от българско *к*, гръцката буква *ν* (ни) трябва да се различава от латинската *v* (ве); гръцката *ω* (омега) – от латинската *w* (дубъл ве); малката латинска буква *b* не бива да се означава с българската *в*; латинско малко *m* не може да се пише *м*; латинското главно *D* не може да се пише *Д*.
6. *Курсивират се* (*italic*) всички латински и малките гръцки букви.
7. Не се курсивират българските букви, главните гръцки, числото π и някои общоприети съкращения на тригонометрични и хиперболични функции, аркус, лимес, логаритъм, диференциал, градиент, химични елементи (Si, Al, Zn) и други подобни.
8. Математическите константи, чиито стойности никога не се променят, се отпечатват с изправен шрифт, напр. e = 2,718 281 828 …; π = 3,141 592 …; $i^2 = -1$. Дефинираните оператори също се отпечатват с изправен шрифт, напр. div, δ в δ*x* и всеки d в d*f*/d*x*.
9. Препинателните знаци се поставят съгласно граматическите изисквания (точка, запетая, точка и запетая и т.н.) непосредствено след формулите.

II.6. Мерни единици

1. Използват се мерни единици на международната система SI (само латински означения).
2. Мерните единици не се курсивират.
3. Когато може да се породи двусмислие между производна единица и кратна единица, то се избягва чрез поставяне на точка за умножение, например: m.N (метър-нютон) за разлика от mN (милинютон).

II.7. Литература

1. Литературните източници в текста се посочват в прави [средни] скоби с номера, под които са подредени в посочената от автора библиография, напр. [3, 21 – 23].
2. В библиографията се посочва само действително ползваната при научното изследване и цитирана в текста литература.
3. Всеки източник се пише на нов ред, а пред него се слага пореден номер. Подреждат се по реда на срещането за първи път в текста на статията.
4. Всеки източник трябва да е описан изчерпателно и точно: автори, пълно заглавие, издателство, място на издаването, година. Започва се с фамилното име на автора, като след запетая се написват първата буква на собственото му име с точка. Когато авторите

са повече от един, имената им се разделят със запетайки, като на втория и всеки следващ автор инициалите се записват след фамилното име.

5. Имената на авторите се *курсивират* (*italic*). Ако броят на съавторите е повече от двама, прието е да се използва означението et al. (*Dimitrova, S.* et al. Comparison of spectrophotometric methods using cuvette tests and national standard methods for analysis of wastewater samples. // Int J Water Res Environ Eng, 2013, 5: 482 – 488). От заглавието се отделят с точка. След заглавието също се поставя точка.
6. Издателството не се поставя в кавички. Изпускат се съкращенията: изд., сп., в., г.
7. При периодични издания заглавието на статията се отделя от наименованието на съответното издание (списание, сборник, годишник) с // (например: // Годишник на УАСГ).
8. На края на библиографското описание са поставя точка.
9. Цитираната библиография във всички статии, приети за печат от том 54, бр. 1 (2021 г.) насам, трябва да бъде изписана с латински букви (за езиците с латинска азбука), а за всички останали може да се прилага транслитерация (например: https://slovored.com/transliteration/; https://www.translit.site/ru/type/gost-16876-table-2).

Примери:

- **за статия в научно списание: автор. заглавие. списание, година, том (брой): страници.**

  Elnashai, A., Rossetto, T. Derivation of Vulnerability Functions for European Type RC Structures Based on Observational Data. // Engineering Structures, 2003, **25**: 1241 – 1263.

- **за книга или учебник: автор, заглавие. издателство, година, ISBN.**

  Chopra, A. Dynamics of Structures. Theory and Applications to Earthquake Engineering. Pearson Prentice Hall, 2007, ISBN: 978-0132858038.

  Arsov, R., Draganov, D., Kostova, I., Koleva-Simeonova, M. Proektirane na prechistvatelni stantsii za otpadachni vodi. Tehnika, 2017, ISBN: 987-954-03-0708-4.

- **за нормативни документи (Наредби, стандарти, Еврокод): номер на стандарт. година, заглавие.**

  BDS EN 1998-1/NA. 2012, EVROKOD 8: Proektirane na konstruktsiite za seizmichni vazdeystvia. Chast 1: Obshti pravila, seizmichni vazdeystvia i pravila za sgradi Natsionalno prilozhenie (NA).

  ISO/IEC 17025. 2005, General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.